

Uvod u teoriju brojeva

1. Djeljivost

Borka Jadrijević

Sadržaj:

- ① Djeljivost
- ② Kongruencije
- ③ Kvadratni ostaci
- ④ Kvadratne forme
- ⑤ Aritmetičke funkcije
- ⑥ Diofantske aproksimacije
- ⑦ Diofantske jednadžbe

Literatura:

- <http://www.pmfst.hr/~borka/UTB.htm>;
- Andrej Dujella, *Uvod u teoriju brojeva*, skripta (PMF-MO),
<http://web.math.hr/~duje/utb/utblink.pdf>;
- D. Veljan, *Kombinatorna i diskretna matematika*, Algoritam, Zagreb, 2001

Obveze:

- predavanja ($\geq 70\%$)
- vježbe ($\geq 70\%$)

Provjere znanja:

- dva kolokvija:
 - oba pozitivna
 - zadaci ($\geq 50\%$)
- ispit:
 - pismeni i usmeni.

- Aritmetika (računstvo) je grana matematike koja se bavi brojevima.
- Danas je češći naziv za aritmetiku teorija brojeva.
- Teorija brojeva (klasična) se bavi ponajprije prirodnim brojevima, te cijelim i racionalnim brojevima.

Neka svojstva skupa prirodnih i skupa cijelih brojeva koja ćemo koristiti:

- Na skupu \mathbb{N} (\mathbb{Z}) su definirane operacije zbrajanja i množenja koje zadovoljavaju svojstva komutativnosti, asocijativnosti i distributivnosti;
- Na skupu \mathbb{N} (\mathbb{Z}) imamo uređaj takav da za svaka dva različita elementa $m, n \in \mathbb{N}$ (\mathbb{Z}) vrijedi ili $m < n$ ili $n < m$;
- Svaki neprazan podskup skupa \mathbb{N} ima najmanji element i vrijedi princip matematičke indukcije;

1. Djeljivost

Definicija (1.1)

Neka su $a \neq 0$ i b cijeli brojevi. Kažemo da a dijeli b , odnosno da je b dijeljiv s a ako postoji cijeli broj x takav da je $b = ax$. To zapisujemo sa $a|b$. Broj a nazivamo djelitelj broja b , a broj b višekratnik broja a .

Ako b nije dijeljiv s a onda pišemo $a \nmid b$. Oznaku $a^k | b$ ćemo koristiti kada $a^k | b$ i $a^{k+1} \nmid b$.

Zadatak (1.1)

Pokažite da relacija "dijeliti" na skupu \mathbb{Z} ima sljedeća svojstva:

- za svaki cijeli broj a , $a \neq 0$, vrijedi $a|a$;
- za svaka dva cijela broja a i b vrijedi: ako $a|b$ i $b|a$ onda je $a = \pm b$.
Ako su $a, b \in \mathbb{N}$, onda je $a = b$;
- za svaka tri cijela broja a, b, c vrijedi: ako $a|b$ i $b|c$ onda $a|c$.

Zadatak (1.2)

Ako su $a, b, c \in \mathbb{Z}$, onda iz $a|b$ i $a|c$ slijedi $a|(nb + mc)$ za bilo koja dva cijela broja m i n .

Teorem (1.1) (Teorem o dijeljenju s ostatkom))

Za proizvoljan prirodan broj a i proizvoljan cijeli broj b postoji jedinstveni cijeli brojevi q i r takvi da je

$$b = aq + r \quad i \quad 0 \leq r < a.$$

Dokaz:

Definicija (1.2)

Broj $d \in \mathbb{Z}$ nazivamo **zajednički djelitelj** od a i b ako $d | a$ i $d | b$.

Ako je barem jedan od brojeva a i b različit od nule, onda postoji konačno mnogo zajedničkih djelitelja od a i b i najveći među njima nazivamo **najveći zajednički djelitelj** od a i b i označavamo sa

$$\gcd(a, b) \quad (\text{ili } \text{nzd}(a, b)).$$

Na sličan način definiramo najveći zajednički djelitelj za bilo koji konačan skup cijelih brojeva a_1, a_2, \dots, a_n , a označavamo ga s $\gcd(a_1, a_2, \dots, a_n)$.

Uočimo:

- Svaki prirodan broj $a > 1$ ima uvijek dva djelitelja 1 i a i njih nazivamo **trivijalni djelitelji**.
- $\gcd(a, b) \geq 1$.
- $\gcd(a, 0) = |a|$, za svaki $a \in \mathbb{Z}$, $a \neq 0$.

Teorem (1.2)

Neka su $a, b \in \mathbb{Z}$ i barem jedan od brojeva a i b je različit od nule. Neka je

$$S = \{ax + by : x, y \in \mathbb{Z}\} \cap \mathbb{N},$$

tada je

$$\gcd(a, b) = \min S.$$

Dokaz:

Napomena

Očimo: Ako se cijeli broj d može prikazati u obliku

$$d = ax + by,$$

onda je $\gcd(a, b)$ djelitelj od d .

Posebno, ako je $ax + by = 1$, onda je $\gcd(a, b) = 1$.

Definicija (1.3)

Kažemo da su cijeli brojevi a i b relativno prosti, ako je $\gcd(a, b) = 1$.

Za cijele brojeve a_1, a_2, \dots, a_n kažemo da su relativno prosti ako je $\gcd(a_1, a_2, \dots, a_n) = 1$, a da su u parovima relativno prosti ako je $\gcd(a_i, a_j) = 1$ za sve $1 \leq i, j \leq n$, $i \neq j$.

Propozicija (1.1)

Neka su $a, b, m \in \mathbb{Z}$. Ako je $\gcd(a, m) = \gcd(b, m) = 1$, onda je $\gcd(ab, m) = 1$.

Dokaz:

Propozicija (1.2)

Neka su $a, b \in \mathbb{Z}$, tada je $\gcd(a, b) = \gcd(a, b + ax)$ za svaki $x \in \mathbb{Z}$.

Dokaz:

Teorem (1.3 Euklidov algoritam)

Neka su dani $a \in \mathbb{Z}$ i $b \in \mathbb{N}$. Pretpostavimo da je uzastopnom primjenom Teorema 1.1 dobiven niz jednakosti

$$a = bq_1 + r_1, \quad 0 < r_1 < b$$

$$b = r_1 q_2 + r_2, \quad 0 < r_2 < r_1$$

$$r_1 = r_2 q_3 + r_3, \quad 0 < r_3 < r_2 \quad (*)$$

⋮

$$r_{k-2} = r_{k-1} q_k + r_k, \quad 0 < r_k < r_{k-1}$$

$$r_{k-1} = r_k q_{k+1}.$$

Tada je $\gcd(a, b) = r_k$, tj. $\gcd(a, b)$ jednako je posljednjem ostatku različitom od 0. Brojevi $x_0, y_0 \in \mathbb{Z}$ takvi da je

$$\gcd(a, b) = r_k = ax_0 + by_0, \quad (**)$$

mogu se dobiti izražavanjem svakog r_i kao linearne kombinacije od a i b .

Dokaz:

Napomena

- U Euklidovom algoritmu smo pretpostavili da je $b > 0$ što nije bitno ograničenje jer je $\gcd(a, b) = \gcd(|a|, |b|)$;
- Ako su $a, b \in \mathbb{N}$ i $a < b$, onda u prvom koraku imamo $a = b \cdot 0 + a$, pa a i b zamijene mjesta;
- Primijetimo da je (konačan) niz ostataka u (*) $r_0 = b, r_1, r_2, \dots, r_k$ strogo padajući niz;
- Primijetimo da je

$$\left\lfloor \frac{a}{b} \right\rfloor = q_1, \quad \left\lfloor \frac{b}{r_1} \right\rfloor = q_2, \quad \left\lfloor \frac{r_1}{r_2} \right\rfloor = q_3 \dots,$$

gdje je $\lfloor x \rfloor$ najveći cijeli dio od x, tj. $\lfloor x \rfloor = q$, gdje je q najveći cijeli broj $\leq x$.

- Brojevi $x_0, y_0 \in \mathbb{Z}$ u (**) nisu jednoznačno određeni, jer je npr.

$$\gcd(a, b) = ax_0 + by_0 = (x_0 + b)a + (y_0 - a)b.$$

Primjer (1.1)

Odredimo $d = \gcd(252, 198)$ i prikažimo d kao linearu kombinaciju brojeva 252 i 198.

Rješenja jednadžbe $\gcd(a, b) = ax + by$, mogu se dobiti iz (*) na sljedeći način: Ako je

$$\begin{aligned} r_{-1} &= a, & r_0 &= b, & r_i &= r_{i-2} - q_i r_{i-1} \\ x_{-1} &= 1, & x_0 &= 0, & x_i &= x_{i-2} - q_i x_{i-1} \\ y_{-1} &= 0, & y_0 &= 1, & y_i &= y_{i-2} - q_i y_{i-1} \end{aligned}$$

onda je

$$ax_i + by_i = r_i, \quad \text{za } i = -1, 0, 1, \dots, r + 1.$$

Formula je točna za $i = -1$ i $i = 0$, pa tvrdnju dobivamo indukcijom (sami). Posebno je

$$ax_k + by_k = r_k = \gcd(a, b).$$

Primjer (1.2)

Odredimo $d = \gcd(3587, 1819)$ i prikažimo d kao linearnu kombinaciju brojeva 3587 i 1819.

Propozicija (1.3)

Za broj koraka k u Euklidovom algoritmu vrijedi $k < 2 \log_2 b$.

Jednadžbu oblika

$$ax + by = c, \quad (1)$$

gdje su a, b, c zadani cijeli brojevi kojoj tražimo cjelobrojna rješenja x i y je primjer diofantske jednadžbe.

Propozicija (1.4)

Neka su $a, b, c \in \mathbb{Z}$ zadani cijeli brojevi i neka je $\gcd(a, b) = d$.

Diofantska jednadžba (1) ima rješenje onda i samo onda ako $d | c$.

Dokaz:

Napomena

Ako $d | c$ onda jednadžba (1) ima beskonačno cjelobrojnih rješenja. Ako je (x_1, y_1) jedno rješenje, onda su sva ostala rješenja dana sa

$$x = x_1 + \frac{b}{d}t, \quad y = y_1 - \frac{a}{d}t,$$

gdje je $t \in \mathbb{Z}$. (Dokaz - kasnije).

Zadatak (1.3)

Odredite cijele brojeve x i y (ako postoji) takve da je

$$a) 93x + 81y = 3, \quad b) 93x + 81y = -6,$$

$$c) 93x + 81y = 5, \quad d) 71x + 50y = 1.$$

Uočimo:

- Svaki prirodan broj $a > 1$ ima uvijek dva djelitelja 1 i a i njih nazivamo trivialni djelitelji.

Definicija (1.4)

- Za prirodan broj $p > 1$ kažemo da je prost broj (ili prim broj) ako nema niti jednog djelitelja d takvog da je $1 < d < p$, tj. ako ima samo trivialne djelitelje;
- Prirodan broj $a > 1$ koji nije prost nazivamo složen broj.

Napomena

- Prvi prosti brojevi su: 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37, ...
- Ako je prirodan broj a složen, tada postoji prirodni brojevi m_1 i m_2 , $2 \leq m_i < a$, $i = 1, 2$, takvi da je $a = m_1 m_2$.

Ako želimo naći sve proste projeve $\leq a$, koristimo jednostavni postupak kojeg nazivamo **Eratostenovo sito:**

- Ispišemo, po redu, sve prirodne brojeve od 1 do a ;
- Križamo 1;
- Zaokružimo 2 (prost) i križamo sve prave višekratnike od 2;
- Prvi preostali 3 (prost) zaokružimo i križamo sve prave višekratnike od 3 (koji nisu već prekriženi);
- Prvi preostali 5 (prost) zaokružimo i križamo sve prave višekratnike od 5 (koji nisu već prekriženi);
-
- Algoritam završava u konačno koraka, a zaokruženi brojevi su prosti.

Zadatak (1.4)

Nađimo sve proste brojeve ≤ 60 pomoću Eratostenovog sita.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60

Teorem (1.4)

Svaki prirodan broj $n > 1$ može se prikazati kao produkt prostih brojeva (s jednim ili više faktora).

Dokaz:

Iz Teorema 1.4 slijedi: Za svaki prirodan broj n postoji prikaz u obliku

$$n = p_1^{\alpha_1} \cdot p_2^{\alpha_2} \cdot \dots \cdot p_k^{\alpha_k}, \quad (2)$$

gdje su p_1, p_2, \dots, p_k svi različiti prosti brojevi i $\alpha_1, \dots, \alpha_k \in \mathbb{N}$. Broj $\alpha_i \in \mathbb{N}$ nazivamo kratnošću prostog broja p_i , a prikaz (2) kanonski rastav broja n na proste faktore.

Propozicija (1.5)

Ako je p prost broj i $p | ab$, onda $p | a$ ili $p | b$. Općenitije, ako $p | a_1 a_2 \dots a_k$, onda postoji barem jedan a_i takav da $p | a_i$.

Dokaz:

Teorem (1.5 Osnovni teorem aritmetike)

Faktorizacija svakog prirodnog broja $n > 1$ na proste faktore je jedinstvena do na poredak prostih faktora.

Dokaz:

Dakle, iz Teorema 1.4 i Teorema 1.5 slijedi da postoji jedinstven zapis (rastav) prirodnog broja $n > 1$ oblika

$$n = p_1^{\alpha_1} \cdot p_2^{\alpha_2} \cdot \dots \cdot p_k^{\alpha_k},$$

gdje su $p_1 < p_2 < \dots < p_k$ svi prosti faktori od n i $\alpha_1, \dots, \alpha_k \in \mathbb{N}$. Često pišemo

$$n = \prod_{p-\text{prost}} p^{\alpha(p)},$$

gdje je $\alpha(p) \geq 0$ i $\alpha(p) = 0$ za gotovo sve proste brojeve.

Ako je $n = 1$, onda su svi $\alpha(p) = 0$.

Neka su $a, b, c \in \mathbb{N}$,

$$a = \prod_p p^{\alpha(p)}, \quad b = \prod_p p^{\beta(p)}, \quad c = \prod_p p^{\gamma(p)}.$$

Ako je

$$ab = c,$$

tada je po Teoremu 1.5

$$\alpha(p) + \beta(p) = \gamma(p) \quad \text{za sve } p.$$

Dakle, ako

$$a | c,$$

tada je

$$\alpha(p) \leq \gamma(p) \quad \text{za sve } p.$$

Obrnuto, ako je

$$\alpha(p) \leq \gamma(p) \quad \text{za sve } p,$$

definiramo prirodan broj $b = \prod_p p^{\beta(p)}$, gdje je $\beta(p) = \gamma(p) - \alpha(p)$ za sve p . Tada je

$$ab = c, \quad \text{tj. } a | c.$$

Zaključujemo:

$$a | c \Leftrightarrow \alpha(p) \leq \gamma(p) \text{ za sve } p. \quad (3)$$

Posljedica od (3):

$$\gcd(a, b) = \prod_p p^{\min\{\alpha(p), \beta(p)\}} \quad (4)$$

Definicija (1.5)

Ako su cijeli brojevi a i b različiti od 0, onda najmanji prirodan c broj takav da $a | c$ i $b | c$ nazivamo najmanji zajednički višekratnik od a i b i označavamo sa $\text{lcm}(a, b)$ (ili nzv (a, b)).

Na sličan način definiramo najveći zajednički višekratnik za bilo koji konačan skup cijelih brojeva a_1, a_2, \dots, a_n , a označavamo ga sa $\text{lcm}(a_1, a_2, \dots, a_n)$.

Iz (3) slijedi:

$$\text{lcm}(a, b) = \prod_p p^{\max\{\alpha(p), \beta(p)\}} \quad (5)$$

Propozicija (1.6)

Neka su a i b cijeli brojevi, tada je

$$\gcd(a, b) \cdot \operatorname{lcm}(a, b) = |ab|.$$

Dokaz:

Zadatak (1.5)

Odredite

a) $\operatorname{lcm}(482, 1687)$ b) $\operatorname{lcm}(1400, 2420).$

Definicija (1.6)

- Kažemo da je prirodan broj a (potpun) kvadrat ako se može zapisati u obliku n^2 , $n \in \mathbb{N}$;
- Kažemo da je prirodan broj a kvadratno slobodan ako je 1 najveći kvadrat koji dijeli a ;

Uočimo: Neka je $a = \prod_p p^{\alpha(p)} \in \mathbb{N}$. Iz Teorema 1.5 slijedi:

- a potpun kvadrat $\Leftrightarrow \alpha(p)$ paran za sve p ;
- a kvadratno slobodan $\Leftrightarrow \alpha(p) = 0$ ili $\alpha(p) = 1$ za sve p ;
- ako je p prost, onda je: $p^k \parallel a \Leftrightarrow k = \alpha(p)$.

Zadatak (1.6)

Dokažite da svaki složen broj n ima prosti faktor $p \leq \sqrt{n}$.

Uočimo: U Zadatku 1.4 (Eratostenovo sito) algoritam je gotov već nakon križanja višekratnika od 7 jer je $\sqrt{60} < 11$.

Teorem (1.6 Euklid)

Skup svih prostih brojeva je beskonačan.

Dokaz:

Primjer (1.3)

Može se pokazati da za svaki realan broj $y \geq 2$ vrijedi

$$\sum_{p \leq y} \frac{1}{p} > \ln \ln y - 1.$$

Iz ovoga direktno slijedi da red $\sum_{p-\text{prost}} \frac{1}{p}$ divergira, što je još jedan dokaz da prostih brojeva ma beskonačno mnogo.

Napomena

Ako za $x \in \mathbb{R}$ sa $\pi(x)$ označimo broj prostih brojeva koji su $\leq x$, onda je^a

$$\pi(x) \sim \frac{x}{\ln x} \quad (\text{Teorem o prostim brojevima (PNT)}).$$

Ovo je prvi naslutio Gauss (1792. god. - u svojoj petnaestoj godini), a dokazali su neovisno Hadamar i de la Vallée Poussin 1896.

^aNeka su $f, g : S \rightarrow \mathbb{R}$, $S \subseteq \mathbb{R}$. Pišemo:

$$f(x) \sim g(x) \text{ ako je } \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{f(x)}{g(x)} = 1$$

- Postoje metode za točno računanje $\pi(x)$, ako je x dovoljno malen.
Spomenuti račun daje:

$$\pi(10) = 4$$

$$\pi(10^2) = 25$$

$$\pi(10^8) = 5\ 761\ 455$$

$$\pi(10^{18}) = 24\ 739\ 954\ 287\ 740\ 860$$

$$\pi(10^{20}) = 2\ 220\ 819\ 602\ 560\ 918\ 840$$

$$\pi(10^{25}) = 176\ 846\ 309\ 399\ 143\ 769\ 411\ 680$$

Nitko još nije našao sve proste brojeve manje od 10^{25} , ali broj $\pi(10^{25})$ je točan (trenutni rekord!).

- Bez ocjene greške

$$\left| \pi(x) - \frac{x}{\ln x} \right|,$$

ne možemo precizno procijeniti broj prostih brojeva s danim brojem znamenaka.

Chebyshev (1850. god.) je dao ocjenu za $\pi(x)$ prije nego je *Teorem o prostim brojevima (PNT)* dokazan.

Pokazao je, ako je x velik, da tada vrijedi

$$0,9 \cdot \frac{x}{\ln x} < \pi(x) < 1,1 \cdot \frac{x}{\ln x}.$$

Procijenimo broj postih brojeva p sa 100 znamenaka ($10^{99} < p < 10^{100}$).
Imamo

$$0,9 \cdot \frac{10^{99}}{\ln 10^{99}} < \pi(10^{99}) < 1,1 \cdot \frac{10^{99}}{\ln 10^{99}},$$

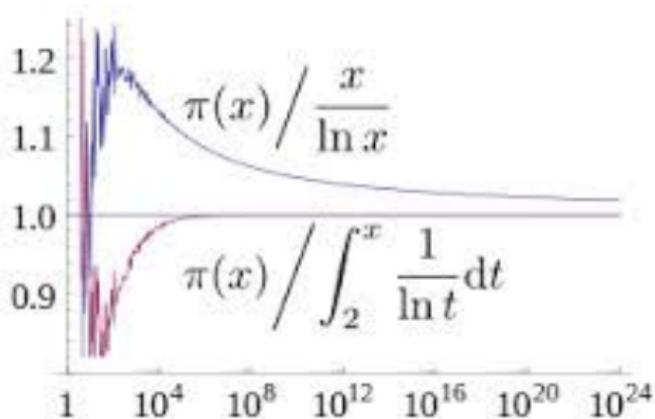
$$0,9 \cdot \frac{10^{100}}{\ln 10^{100}} < \pi(10^{100}) < 1,1 \cdot \frac{10^{100}}{\ln 10^{100}}$$

Sada je lako dati ocjenu za $\pi(10^{100}) - \pi(10^{99})$, što je upravo broj prostih brojeva sa 100 znamenaka:

$$3,42 \cdot 10^{97} < \pi(10^{100}) - \pi(10^{99}) < 4,38 \cdot 10^{97}.$$

Još bolja aproksimacija od $\pi(x)$ je

$$li(x) = \int_2^x \frac{dt}{\ln t} \quad - \text{logaritamsko-integralna funkcija.}$$

Teorem o prostim brojevima (PNT) je ekvivalentan s

$$\pi(x) \sim li(x),$$

jer, po L'Hospitalovom pravilu, direktno dobivamo $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{li(x)}{\frac{x}{\ln x}} = 1$.

Primjer (1.4)

Neka je broj $2^k + 1$ prost. Dokažimo da je tada $k = 0$ ili $k = 2^n$ za neki $n \in \mathbb{N}$.

Napomena

Brojevi oblika

$$f_n = 2^{2^n} + 1, \quad n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$$

nazivaju se Fermatovi brojevi.

Fermat je mislio da su svi ovi brojevi prosti. Međutim

$$f_0 = 3, \quad f_1 = 5, \quad f_2 = 17, \quad f_3 = 257, \quad f_4 = 65537$$

su prosti, ali je složen

$$f_5 = 2^{2^5} + 1 = 2^{32} + 1 = 641 \cdot 6700\,417.$$

Slutnja: Samo je konačno mnogo Fermatovih brojeva prosto.

Primjer (1.6)

Neka je broj $2^n - 1$ prost. Dokažimo da je tada i n prost broj.

Napomena

Brojevi oblika

$$M_p = 2^p - 1, \quad p \text{ prost},$$

nazivaju se Mersennovi brojevi.

Neki Mersennovi brojevi su prosti, kao npr. $M_7 = 127$, a neki su složeni, kao npr. $M_{11} = 2047 = 23 \cdot 89$.

Slutnja: Beskonačno mnogo Mersennovi brojeva je prosto.

Zanimljivost: Najveći do danas pronađen prosti broj je

$$M_{57885161} = 2^{57885161} - 1$$

koji ima 17425170 znamenaka (to je Mersenneov 48. prost broj a pokazano je da je prost u siječnju 2013. godine - korištenjem testova prostosti za brojeve specijalnog oblika).